

Církev Křesťanská společenství

Výroční zpráva za rok 2002

Církev Křesťanská společenství byla oficiálně zaregistrována jako církev dne 20. června 2002. Během podzimu 2002 byla zaevidována většina sborů a misijních skupin jako církevní právnické osoby. Jelikož jsme dříve existovali jako občanské sdružení, docházelo vlastně k transformaci jednotlivých sborů či misijních skupin na nové právnické osoby. V různých místech to probíhalo různým způsobem, někde proběhla transformace na základě smlouvy o nástupnictví, jinde prostě občanské sdružení ukončilo svou činnost. Celá problematika transformace zaměstnávala jak seniora, tak radu a konečně vedoucí jednotlivých sborů a skupin. Nicméně naproti většina sborů a skupin mohla nového roku začít i po účetní stránce začít fungovat jako církevní právnické osoby.

Co se týká duchovního vývoje, nepatřil rok 2002 k nejlepším. Dá se říci, že se nedařilo zejména velkým sborům. K 1. lednu máme pouze tři sbory s více než sto lidmi, a to Prahu, Plzeň a Brno. I tyto sbory ovšem hlásí pokles členů, byť v Praze zanedbatelný. Tři sbory, kterým se v této oblasti dařilo relativně nejlépe, byly Prostějov, Hradec Králové a Příbram. Také Jirkov překonal krizi a stal se znovu sborem.

Ke konci roku měla Církev Křesťanská společenství 2210 dospělých členů a 1120 dětí, z toho 250 pokřtěných. V Křesťanských společenstvích jsme se scházeli v 198 domácích skupinkách. Celková obětavost činila cca 20 467 000 Kč, tedy průměr na člena 9 261 Kč ročně. Tři nejobětavější sbory (přepočteno na člena) byly Příbram (15 707 Kč), Prostějov (15 357 Kč) a Žďár n. S. (14 405 Kč).

Pozitivní je, že Církev Křesťanská společenství funguje bez jakéhokoli státního příspěvku na svou činnost. Považujeme to za zásadní věc a jsme rádi, že přes tento určitý handicap můžeme přímo či nepřímo podpořovat 8 „trvalých“ misionářů a celou řadu krátkodobých misijních projektů. Také projekt překladu Staré smlouvy je podporován především Křesťanskými společenstvími (pro srovnání: sbory KS odeslaly na tento účel z 22 sborů celkem 125 tis. Kč, JB z 8 sborů 28 tis. Kč, AC ze dvou sborů 2904 Kč a CB z jednoho sboru 3600 Kč).

K pozitivům minulého roku snad patří i to, že jsme spolu vydrželi, a že přes často zbytečně dlouhé diskuse se podařilo řadu věcí rozhodnout, aniž by v někom zůstával pocit, že byl zmanipulován či převálcován.

Celkem se konaly čtyři pastorálky – tři víkendové v Praze a jedna letní, „rekreační“, ve středisku Dlouhý. Tyto pastorálky byly vždy spojeny se schůzí kolegia pastorů. Na letní pastorálce jsme mluvili o manželství (hostem byl Artur Hibbert z Croydonu) a o našem osobním modlitebním životě.

Rada CKS se scházela pravidelně vždy první pondělí v měsíci.

Některé sbory (Děčín, Plzeň, Praha a Žďár n. S.) jsou zapojeny do programu „Přirozený růst církve“.

Dan Drápal, senior

únor 2003

Seznam duchovních CKS ke dni 31. prosince 2002

Bělohradský Jiří, *Cheb*, Bukovský Petr, *Kutná Hora*, Cvejn Jan, *Děčín*, Čunek Martin, *Praha*, Doležal Karel, *Havlíčkův Brod*, Drápal Dan, *Praha*, Frantík Tomáš, *Praha*, Hasa Radek, *Prostějov*, Joska Tomáš, *Praha*, Limr Jakub, *Hradec Králové*, Mach Pavel, *Nymburk*, Marván Pavel, *Brno*, Mullen John, *Praha*, Ondráček Lubomír, *Praha*, Pelán Blahoš, *Žďár nad Sázavou*, Poborský Miloš, *Praha*, Prosner Marek, *Klatovy*, Rýgl Petr, *Jičín*, Řežábek Karel, *Plzeň*, Spěváček Jan, *Horaždovice*, Studnička Petr, *Krnov*, Venc Miroslav, *Ostrava*

Složení rady CKS

Dan Drápal, senior

Petr Bukovský (pastor v Kutné Hoře), Pavel Marván (pastor v Brně), Petr Rýgl (pastor v Jičíně), Jan Spěváček (pastor v Horaždovicích)

Křesťanská společenství k 31.12. 2002

sbor	s	a	d	sum	gr	n	nd	sbírky	obětavost
Aš	13	1	7	21	1	9	4	97000	7461
Brandýs	11	1	0	12	1	5		103000	9363
Brno	110	1	64	175	9			648000	5890
Bystřice n. P.	12	0	12	24	1	15	6	45000	3750
České Budějovice	20	0	7	27	2	12	4	51000	2550
Děčín	47	7	45	99	5	54	20	470000	10000
Frenštát	27	0	10	37	4	18	6	136000	5037
Havlíčkův Brod	29	0	6	35	3	18	8	78000	2689
Hodonín	22	7	13	42	1	23	13	233000	10590
Hořice	13	0	5	18	1	13	0	85000	6538
Horažďovice	37	1	15	53	5	32	12	261000	7054
HK	41	3	14	58	3	55	10	171000	4170
Jeseník	15	0	9	24	2	10	6	80000	5333
Jičín	35	1	25	61	3	30	20	308000	8800
Jindřichův Hradec	14	4	6	24	1	10	0	90000	6428
Cheb	20	3	13	36	2	18	9	279000	13950
Jirkov	21	5	12	38	3	24	10	127000	6047
Karlovy Vary	21	0	7	28	4	21	6	125000	5952
Kladno	31	6	9	46	4	30	6	189000	6096
Klatovy	48	2	12	62	3	30	7	294000	6125
Kraslice	6	0	2	8	1	10	0	30000	5000
Krnov	76	7	20	103	8	60	17	441000	5802
Krupka	14	1	10	25	1	15	8	88000	6285
Kutná Hora	68	7	25	100	4	54	20	623000	9161
Mělník	35	8	20	63	5	38	20	483000	13800
Mar. Lázně	15	6	15	36	1	12	16	109000	7266
Nejdek	26	0	14	40	1	25	8	250000	9615
Nymburk	40	11	38	89	4	32	18	502000	12550
Nýrsko	14	0	6	20	2	11	4	63000	4500
Ostrava	83	2	33	118	9	56	23	823000	9915

Pardubice	45	3	11	59	4	32	12	395000	8777
Plzeň	116	10	15	141	9	65	25	880000	7586
Praha	794	132	292	1218	73	509		8725000	10988
Prostějov	98	12	28	138	5	85	18	1505000	15357
Příbram	58	4	38	100	6	56	26	911000	15706
Rakovník	14	1	5	20	1	12		151000	10785
Rovečné	1	0	0	1	1	10	0	22000	
Rumburk	10	2	2	14	1	15	4	15000	1500
Tábor	10								
Třebíč	22	0	0	22	1	15		55000	2500
Žatec	35	1	0	36	2	23		57000	1628
Žďár n. S.	42	1	15	58	6	39	11	605000	14404
součet	2210	250	870	3292	203	1602	477	20467000	9261

vysvětlivky: **s** – dospělí nad 18 let, **a** – pokřtění pod 18 let, **d** – nepokřtěné děti, které se účastní života sboru, **sum** – součet s + a + d, **gr** – počet skupinek, **n** – průměrná návštěvnost v neděli, **nd** – průměrná návštěvnost nedělní besídky
Kde údaj chybí, tam sbor či skupina údaje nedodaly.

Finanční zpráva

Církev Křesťanská společenství začala vést finance až od 1. ledna 2003. Do té doby život Křesťanských společenství z hlediska finančního probíhal pod hlavičkou občanského sdružení Křesťanská společenství v ČR. Proto je finanční zpráva velmi jednoduchá:
příjem 105.298,30 Kč (převod z obč. sdružení /dar)
výdaj 95,- Kč (bankovní poplatky)
tedy celkový majetek: 105.203,30 Kč

Jelikož členstvo CKS je zhruba totožné s členstvem občanského sdružení, předpokládáme, že mnohé bude zajímat hospodaření tzv. „Centrálního fondu“ KS v ČR (předpokládáme, že někteří z vás budou porovnávat příští finanční zprávu (za CKS) s touto poslední finanční zprávou, a proto zde uvádíme finanční zprávu zmíněného „Centrálního fondu“:

CENTRÁLNÍ FOND KS v ČR ROČNÍ ZÁVĚRKA 2002

BĚŽNÁ ČINNOST bez Fondu milostivého léta a darů Církvi KS v ČR:

příjmy:

příspěvky na činnost	132 826,00
příspěvky na povodně	590 549,92
příjmy za pastorálku	162 262,50
dary na činnost	56 543,20
kazety prodej	2 408,00
audity sborů a prodeje knih	6 000,00
prodej knih	228,00
občerstvení	1 769,00
bankovní úroky	734,60
CELKEM	953 321,22

výdaje:

náklady na pastorálku	201 676,61
povodně – pomoc postiženým	590 549,00
kazety kopírování	2 217,80
občerstvení	9 790,90
cestovné	7 966,60
bankovní poplatky	3 804,20
tel. poplatky - nedošlo k předfakturaci	390,00
kancelářské potřeby	2 966,00
kancelářská technika – monitor +tiskárna	30 675,00
nájemné sálu pro shrom. + kanceláře	14 276,00
ubytování hosta – p. Frederick	6 000,00
kopírování, poštovné, seminář aj. služby	7 233,00
režijní materiál	3 454,00
DPP – dohody o provedení práce	3 400,00
mzdy vyplacené	19 059,00
odvody soc. a zdrav. pojištění	11 285,00
daň ze mzdy srážková	1 025,00
daň ze mzdy zálohová	1 725,00
výdaje na založení Církve KS v ČR	4 523,00
CELKEM	922 016,11

Celkový zisk za běžnou činnost roku 2002: 31 305,11

FOND MILOSTIVÉHO LÉTA:

	zůstatek z minulých let	79 208,50
příjmy:	fond milostivého léta – 2002	37 750,00
výdaje:	fond milostivého léta – 2002	38 870,00
	CELKEM zůstatek fondu k 31.12. 2002	78 088,50

DARY pro Církev KS v ČR

výdaje:	finanční dary Církvi KS v ČR pokladnou	8 298,30
	finanční dar Církvi KS v ČR běžným účtem	97 000,00
	CELKEM finanční dary:	105 298,30
	Dar drobného majetku Církvi KS v ČR v celkové výši:	52 218,00

Celková ztráta KS v ČR pro rok 2002 – včetně fondu a darů CKS: -75 113,19

FINANČNÍ MAJETEK k 1.1. 2003:

	ztráta	-75 113,19
	majetek z předchozího období	90 506,79
	celkem	15 393,60

z toho:	pokladna	0,00
	účet	15 393,60
	celkem	15 393,60

Základní dokument a Vnitřní řád uvádíme ne podle stavu k 31.12. 2002, ale podle stavu k 1.6. 2003. Došlo pouze k několika drobným změnám.

Základní dokument

Církve Křesťanská společenství

B1

KS sdružují v místních sborech a misijních skupinách křesťany a jejich děti a umožňují jim život v obecnství. KS považují Písmo svaté za základní normu svého života a uznávají Apoštolské vyznání víry. Jako základní vyjádření své víry přijímají Lausannské prohlášení^A (je obsaženo v příloze tohoto článku).

B2

KS, místní sbory a misijní skupiny pořádají pravidelná shromáždění podle potřeby, usilují o vznik nových sborů, pečují o duchovní růst svých členů, modlí se za nemocné, pořádají veřejné evangelizace, vyvíjejí publikační a vzdělávací činnost, zřizují mateřské, základní, střední a biblické školy, charitativní zařízení a podle potřeby také jiná zařízení. Členové KS se shromažďují v domácích skupinkách. Navštěvují nemocnice, ústavy sociální péče, věznice a podobná zařízení. Formou darů, příspěvků a společných projektů podporují fyzické i právnické osoby, zejména církve, charitativní organizace, nadace, fondy apod. v činnosti, která je v souladu s cíli KS.

B3

KS usilují o jednotu všech znovuzrozených křesťanů, a to především na modlitbách a společných půstech, ale i jiným způsobem.

Příloha článku B Základního dokumentu:

Základní vyznání naší víry

Věříme, že evangelium je dobrou zprávou pro celý svět, a pro Kristovu milost jsme odhodláni poslechnout jeho příkaz zvěstovat evangelium každému člověku a získávat učedníky v každém národě. Proto tímto způsobem vyjadřujeme svou víru:

1. Boží cíl

Vyznáváme svoji víru v jednoho věčného Boha, stvořitele a Pána světa, Otce, Syna a Ducha svatého, který vládne nade vším podle své vůle. Po-

volává si z tohoto světa svůj lid, který pak posílá do světa zpět jako své služebníky a svědky pro šíření svého království, pro růst Kristova těla a pro slávu svého jména. Vyznáváme v zahanbení, že jsme často své povolání zapírali a ve svém poslání chybili tím, že jsme se připodobňovali světu nebo se od světa izolovali. Radujeme se však z toho, že i v hliněných nádobách evangelium zůstává vzácným pokladem. Toužíme se znovu odevzdat Pánu, abychom tento poklad mohli v moci Ducha svatého učinit známým celému světu.

2. Autorita a moc Bible

Prohlašujeme božskou inspiraci, pravdivost a autoritu celého Starého i Nového zákona jako jediného napsaného Božího slova bez chyby ve všem, co tvrdí. Přijímáme Boží slovo jako jediné neomylné pravidlo víry a života. Také prohlašujeme moc Božího slova k dosažení jeho cíle spásy. Zvěst Bible je určena pro celé lidstvo. Vždyť Boží zjevení v Kristu a Písmu je neměnné. Duch svatý skrze ně mluví i dnes. Osvěcuje myšlení Božího lidu v každé kultuře, aby viděl pravdu Písma živě svými vlastníma očima, a tak celé církvi stále více ukazuje mnohostrannou Boží moudrost.

3. Jedinečnost a všestrannost Krista

Vyznáváme, že je jen jeden Spasitel a jen jedno evangelium, přestože evangelizačních přístupů je celá řada. Uvědomujeme si, že každý člověk má určité poznání Boha skrze obecné Boží zjevení ve stvoření. Odmítáme však myšlenku, že toto poznání může spasit, protože lidé potlačují pravdu svou bezbožností. Jako nesrovnávající se s Kristem a evangeliem odmítáme těž jakoukoli podobu synkretismu (slučování protikladných náboženských směrů) a dialogy, z kterých by vyplývalo, že Kristus mluví stejným způsobem skrze všechna náboženství a ideologie. Ježíš Kristus, který je jediný Bůh-člověk a dal sebe samého jako výkupné za hříšníky, je jediným prostředníkem mezi Bohem a člověkem. Není jiného jména, které by nás mohlo spasit. Pro hřích spějí všichni k zániku, avšak Bůh miluje každého člověka a nechce, aby někdo zahynul, ale aby všichni činili pokání. Ti, kteří odmítají Krista, odmítají radost ze spasení a odsuzují se k věčnému odloučení od Boha. Mluvit o Ježíši Kristu jako o "Spasiteli světa" znamená, že každý člověk bude v konečném důsledku spasen, ani že všechna náboženství nabízejí spasení v Kristu. Znamená to však vyhlášení Boží lásky k světu hříšníků a výzvu pro všechny lidi, aby mu jako Spasiteli a Pánu odpověděli osobním odevzdáním se v pokání a ve víře. Ježíš Kristus je vyvýšen nad všechna jména; toužebně očekáváme den, kdy před ním poklekne každé koleno a každý jazyk vyzná, že je Pán.

4. Podstata evangelizace

Evangelizovat znamená hlásat radostnou zprávu, že Ježíš Kristus zemřel za naše hříchy, vstal z mrtvých podle Písem, kraluje jako Pán, dává odpuštění hříchů a osvobozující dar Ducha svatého každému, kdo činí pokání a věří. Přítomnost křesťanů ve světě je nezbytná pro evangelizaci, stejně jako dialog, jehož účelem je citlivě naslouchat ve snaze o porozumění. Evangelizace sama o sobě znamená zvěstování historického, biblického Krista jako Spasitele a Pána s cílem přesvědčit lidi, aby k němu osobně přišli a byli tak smířeni s Bohem. Při zvěstování poselství evangelia nemáme právo zakrývat cenu následování. Všechny, kdo ho chtějí následovat, Ježíš i dnes vyzývá, aby zapřeli sami sebe, vzali na sebe svůj kříž a sjednotili se s jeho novým společenstvím. Výsledkem evangelizace je: poslušnost Kristu, začlenění se do jeho církve a odpovědná služba ve světě.

5. Křesťanská sociální zodpovědnost

Vyznáváme, že Bůh je jak Spasitelem, tak i Soudcem všech lidí. Proto bychom měli sdílet jeho starost o spravedlnost, smíření v celé lidské společnosti a o osvobození člověka z každého útlatku. Protože je lidstvo stvořeno k obrazu Božímu, má každý člověk bez ohledu na rasu, náboženství, barvu pleti, kulturu, sociální postavení, pohlaví či věk vnitřní důstojnost, pro niž má být předmětem úcty a služby, nikoli vykořisťování. Proto vyjadřujeme lítost nad tím, co jsme zanedbali, a také nad tím, že jsme evangelizaci a sociální zájem někdy považovali za vzájemně se vylučující činnosti. Přestože smíření člověka s člověkem není smíření s Bohem, sociální působení není evangelizací, politické osvobození neznamená spásu, vyznáváme, že k naší křesťanské povinnosti patří evangelizace a společensko-politický zájem. Obojí je nutné k vyjádření našeho učení o Bohu a o člověku, o naší lásce k bližnímu a o naší poslušnosti Ježíše Krista. Poselství o spasení zároveň obsahuje odsouzení každé formy odcizení, útisku a diskriminace. Neměli bychom se bát napadat zlo a nespravedlnost, kdekoliv se projeví. Když člověk přijme Krista, je znovuzrozen do jeho království a musí se snažit na jeho spravedlnost nejen ukazovat, ale také ji rozšiřovat uprostřed nespravedlivého světa. Spasení, které jsme dostali, nás má proměňovat ve všech našich osobních a sociálních povinnostech. Víra bez skutků je mrtvá.

6. Církev a evangelizace

Vyznáváme, že Ježíš Kristus posílá své vykoupené lidi do světa stejně, jako Otec poslal jeho, což vyžaduje stejně hluboké a náročné prostoupení světa. Musíme vyjít ze svých církevních a duchovních ghett a proniknout

do nekřesťanské společnosti. V poslání církve obětavě sloužit je evangelizace prvořadým úkolem. Světová evangelizace vyžaduje, aby celá církev nesla celé evangelium do celého světa. Církev leží v samém středu Božího kosmického plánu a je jeho vyvoleným prostředkem k hlásání evangelia. Církev, která hlásá kříž, však musí sama nést znamení kříže. Jestliže církev zrazuje evangelium nebo se jí nedostává živé víry v Boha, opravdové lásky k lidem či svědomité poctivosti ve všech věcech, včetně podpory materiální a finanční, stojí v cestě evangelizaci. Církev je společenstvím Božího lidu a nikoli institucí a nesmí se ztotožňovat s žádnou konkrétní kulturou, sociálním nebo politickým systémem či lidskou ideologií.

7. Spolupráce v evangelizaci

Vyznáváme, že Božím cílem je opravdová, viditelná jednota církve. K jednotě nás nabádá i evangelizace, protože jednota naše svědectví posiluje, stejně jako naše nejednotnost evangelium o smíření podkopává. Uvědomujeme si však, že organizační jednota může mít různé formy a nemusí nutně evangelizaci napomáhat. Přesto bychom my, kdo máme stejnou biblickou víru, měli být těsně spojeni ve společenství, práci a svědectví. Vyznáváme, že naše svědectví bylo někdy zmařeno hříšným individualismem a zbytečným zdvojováním. Slibujeme, že budeme hledat hlubší jednotu v pravdě, uctívání, svatosti a misii. Usilujeme o rozvoj funkční oblastní spolupráce v podpoře misie církve, ve strategickém plánování, ve vzájemném povzbuzování a ve sdílení prostředků a zkušeností.

8. Církev v evangelizačním partnerství

Radujeme se, že začalo nové misijní období. Dominantní role západních misí se rychle ztrácí. Pán Bůh připravuje v mladých církvích zcela nové možnosti pro světovou evangelizaci a ukazuje tím, že zodpovědnost evangelizovat přísluší celému Kristovu tělu. Všechny sbory by se měly ptát Boha a sebe sama, co mají dělat, aby mohly zasáhnout své okolí a vyslat misionáře i do jiných částí světa. Stále musíme svoji misijní zodpovědnost a svůj úkol přehodnocovat. Tímto způsobem se rozvine rostoucí spolupráce mezi církvemi a více vynikne univerzální charakter Kristovy církve. Jsme Bohu vděční také za organizace, které pracují na překládání Bible, na teologické výuce, ve sdělovacích prostředcích, křesťanské literatuře, evangelizaci, misii, na poli církevní obnovy a v dalších specializovaných oblastech. Také ony se musejí podrobovat stálému sebehodnocení a zkoumat svoji účinnost jako části misie církve

9. Naléhavá nutnost evangelizačního úkolu

Více než 2700 miliónů lidí, tedy více než dvě třetiny lidstva, ještě neslyšelo evangelium. Stydíme se za to, že tolik lidí zůstalo bez povšimnutí; je to pro nás a celou církev stálou žalobou. Nyní se však v různých částech světa projevuje nečekaná ochota přijímat Pána Ježíše Krista. Jsme přesvědčeni, že nastal příhodný čas, kdy by se církve a církevní organizace měly opravdově modlit za spasení těch, ke kterým se evangelium ještě nedostalo, a zahájit nové úsilí k dosažení evangelizace celého světa. Někdy je třeba snížit počet misionářů i finanční podporu v zemích, kde už evangelium hlášáno bylo, aby místní národní církve přebraly více vlastní zodpovědnosti a aby se uvolnily prostředky pro ty části světa, kde evangelium ještě nebylo zvěstováno. Misionáři by měli volně cestovat mezi všemi kontinenty světa v duchu pokorné služby. Cílem je, aby pomocí všech prostředků a co nejdříve měl každý člověk příležitost slyšet, pochopit a přijmout radostnou zvěst evangelia. Nemůžeme předpokládat, že tohoto cíle lze dosáhnout bez obětí. Všichni jsme otřeseni chudobou milionů a znepokojeni nespravedlností, která ji způsobuje. Ti z nás, kteří žijí v hojnosti, přijímají za svoji povinnost vést jednoduchý způsob života, aby mohli hojněji přispět k zlehčení utrpení i k evangelizaci.

10. Evangelizace a kultura

Vytvoření strategií pro světovou evangelizaci vyžaduje hledání nových cest. Pod Božím vlivem pak bude výsledkem růst církví hluboce zakořeněných v Kristu s blízkým vztahem k vlastní kultuře. Kultura musí být vždy vyzkoušena a posuzována Písmem. Protože člověk je Boží stvoření, jsou některé aspekty kultury krásné a dobré. Protože však člověk padl, je celá kultura poskvrněna hříchem a některé její aspekty jsou dokonce démonické. Evangelium nestaví jednu kulturu nad druhou, ale hodnotí všechny kultury podle vlastních kritérií pravdy a spravedlnosti a v každé z nich prosazuje morální hodnoty. Misijní organizace až příliš často vyvážely s evangeliem také cizí kulturu a církve pak byly více než k Písmu vázány ke kultuře. Kristovi evangelisté se musí pokorně oprostít od všeho kromě své vlastní identity, aby se mohli stát služebníky druhých, a církve se musí snažit kulturu proměnit a obohatit – to vše k Boží slávě.

11. Vzdělávání a vedení

Vyznáváme, že nám někdy záleželo více na růstu počtu členů církve než na duchovním prohloubení, a tím jsme oddělili evangelizaci od křesťanské výchovy. Také přiznáváme, že některé z našich misíí příliš pomalu připravovaly a povzbuzovaly místní představitele církve k plnění jejich odpovědných úkolů. Chceme respektovat místní principy a přejeme si, aby každá

církev měla své místní představitele, kteří by křesťanský způsob vedení neprojevovali v nadřazenosti, nýbrž ve službě. Uvědomujeme si, že je třeba zlepšit teologické vzdělávání zvláště pro vedoucí církví. V každé zemi by měl být účinný vzdělávací program pro kazatele a laiky týkající se věrouky, učenictví, evangelizace, výchovy a služby. Takovéto vzdělávací programy se nesmí opírat o stereotypní metody, ale měli by je iniciativně vypracovat místní lidé na základě biblických pravd.

12. Duchovní zápas

Uvědomujeme si, že jsme zapojeni do stálého duchovního boje s mocnostmi a silami zla, které se snaží zničit církev a zmařit její úkol ve světové evangelizaci. Víme, že se musíme vyzbrojit Božím oděním a vést tento boj duchovními zbraněmi: pravdou a modlitbou. Činnost našeho nepřítele totiž odhalujeme nejenom ve falešných ideologiích mimo církev, ale také uvnitř církve, ve falešných evangeliích, která popírají Písmo a staví člověka na místo Boží. Potřebujeme bdělost a schopnost rozlišování, abychom si zachovali biblické evangelium. Přiznáváme, že my sami nejsme vůči světským myšlenkám a jednáním odolní, že jsme náchylní podlehnout sekularizaci. Někdy například zanedbáváme pečlivé studie o růstu církve, jak početního, tak duchovního, přestože jsou správné a cenné. Jindy v touze zajistit si dobrou odezvu na evangelium kompromitujeme svoje poselství, manipulujeme posluchače nátlakovou taktikou a nadměrně nás zaměstnávají statistické údaje, s nimiž někdy nakládáme i nečestně. To vše je světské. Církev musí být ve světě, ale svět nesmí být v církvi.

13. Svoboda a pronásledování

Bohem ustanovená povinnost každé vlády je zajišťovat podmínky míru, spravedlnosti a svobody, ve kterých by církev mohla poslouchat Boha, sloužit Pánu Ježíši Kristu a kázat bez překážky evangelium. Proto se modlíme za představitele národů a žádáme je, aby zaručovali svobodu myšlení a svědomí, svobodu praktikovat a propagovat náboženství podle Boží vůle, jak je to vymezeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv. Také vyjadřujeme hlubokou starost o všechny, kdo byli neprávem uvězněni, a zvláště o své bratry, kteří trpí pro své svědectví o Pánu Ježíši. Slibujeme, že se za ně budeme modlit a pracovat na jejich osvobození. Zároveň se odmítáme nechat zastrašit jejich osudem. S pomocí Boží se také budeme stavět proti nespravedlnosti a budeme se snažit zůstat věrni evangeliu za každou cenu. Nezapomínáme na upozornění Pána Ježíše, že pronásledování je nevyhnutelné.

14. Moc Ducha svatého

Věříme v moc Ducha svatého. Otec poslal svého Ducha, aby svědčil o jeho Synu; bez jeho svědectví je naše svědectví neplodné. Usvědčení z hříchu, víra v Krista, znovuzrození a křesťanský růst, to vše je jeho práce. Duch svatý je dále misijním Duchem; z církve naplněné Božím Duchem by tedy evangelizace měla vycházet spontánně. Církev, která není misijní církví, si sama odporuje a uhasí Ducha svatého. Světová evangelizace bude možná jen tehdy, když Duch svatý obnoví církev v pravdě, moudrosti, víře, svatosti, lásce a moci. Proto vyzýváme všechny křesťany, aby se modlili za navštívení svrchovaného Ducha Božího, aby na jeho lidu bylo vidět všechno jeho ovoce a aby všechny jeho dary obohatily tělo Kristovo. Jenom tehdy se stane celá církev vhodným nástrojem v jeho rukou, tak aby celá země uslyšela jeho hlas.

15. Druhý Kristův příchod

Věříme, že se Ježíš Kristus osobně a viditelně vrátí zpět s mocí a slávou, aby dokončil svoje spasení a soud. Toto zaslíbení o jeho příchodu je dalším podnětem k naší evangelizaci, protože si připomínáme jeho slova, že "nejdřív musí být evangelium hlášáno celému světu." Věříme, že období mezi Kristovým nanebevstoupením a jeho novým příchodem musí být naplněno misijní činností Božího lidu, který nemá právo tuto činnost ukončit dříve, než nastane konec. Také si připomínáme jeho varování, že přijdou falešní kristové a falešní proroci jako předchůdci konečného antikrista. Proto jako pyšný, sebevědomý sen odmítáme představu, že by člověk byl schopen vybudovat ideální poměry na zemi. Naše křesťanská jistota spočívá v tom, že Bůh dokončí své království, a my tento den vyhlížíme s velkým očekáváním; vyhlížíme nové nebe a novou zemi, kde bude spravedlnost a kde bude Bůh panovat navěky. Zatím se znovu vydáváme do služby Kristu a lidem v radostné poddanosti jeho vládě nad celým naším životem.

C Sídlo Církve Křesťanská společenství je Praha 8, Kotlaska 5.

D **Rada KS (Rada) a senior**

D1

Rada je statutárním a výkonným orgánem KS

D2

Rada zastupuje KS navenek v jednání se státními orgány, jinými křesťanskými sdruženími i ostatními organizací či jednotlivci, pokud tuto pravomoc nepředá seniorovi.

D3

Rada hospodaří s ústředním fondem, přijímá a propouští zaměstnance ústředí KS.

D4

Rada je nejméně tříčlenná a má mít lichý počet členů. Je zvolena na prvním shromáždění kolegia. Její složení je potvrzováno kolegiem alespoň jednou ročně. Člen rady může podat rezignaci na kterémkoli shromáždění kolegia, kterýkoli člen kolegia může podat návrh na změnu složení rady. Členem rady může být pouze člen kolegia.

D5

Rada rozhoduje většinou hlasů všech svých členů. K právním úkonům KS, k nimž je vyžadována písemná forma, je třeba podpisu alespoň dvou členů Rady.

D6

Rada se schází podle potřeby, nejméně však čtyřikrát do roka. Může ji svolat kterýkoli člen Rady.

D7

Senior je duchovním správcem KS. S podporou rady formuluje a střeží hodnoty KS.

D8

Do svého úřadu je volen kolegiem pastorů na dobu pěti let a to nejméně dvoutřetinovou většinou. Počet funkčních období není omezen.

D9

Ze svého úřadu je členem rady, které předsedá.

D10

Může zastupovat v rozsahu svého pověření radu v jednáních se státními orgány, církvemi, či jinými sdruženími.

D11

Svého úřadu může být zbaven kolegiem na návrh kteréhokoli člena kolegia, a to opět na základě rozhodnutí nejméně dvoutřetinové většiny.

D12

Není-li úřad seniora z jakéhokoli důvodu obsazen, přejímá jeho pravomoci i povinnosti Rada KS.

E

Osobní údaje členů Rady budou dodány po jejím zvolení na první schůzi Kolegia pastorů po registraci KS.

F Struktura KS

F1

Základní jednotkou je buď sbor, nebo misijní skupina. Sbor a misijní skupina jsou jedinými právníckými osobami v církvi, kterou Církev Křesťanská společenství může navrhnout k evidenci jako církevní právníckou osobu.

F2

V čele sboru stojí staršovstvo, které může, ale nemusí zvolit pastora. V čele misijní skupiny stojí vedoucí misijní skupiny.

F3

Sbory a misijní skupiny vysílají po jednom zástupci do Kolegia pastorů. Pokud má sbor více než 250 členů, vysílá jednoho zástupce na každých i jen započatých 250 členů.

F4

Kolegium pastorů volí Radu kolegia pastorů a seniora.

F5

Kolegium pastorů rozhoduje o zřizování, respektive přijímání nových sborů či misijních skupin do KS.

F6

Další záležitosti, které se týkají života Církve Křesťanská společenství, řeší Vnitřní řád Církve Křesťanská společenství. Tento Vnitřní řád je podřízen Základnímu dokumentu a nesmí být s ním v rozporu.

G Úřady ve sborech a misijních skupinách

G1

Za duchovní jsou považováni pastoři sborů.

G2

Pastor sboru je povolán staršovstvem sboru a potvrzen dvěma jinými pastory sborů KS. Jeho funkční období je neomezené.

G3

Pastor může být zbaven svého úřadu rozhodnutím staršovstva. Může se odvolat ke Kolegiu pastorů KS. Odvolání nemá odkladný účinek.

G4

Při vzniku sboru je staršovstvo jmenováno Radou. Další změny staršovstva se dějí kooptací. Kooptace musí být potvrzena dvěma pastory jiných KS. Starší jsou ustanoveni na neomezenou dobu.

G5

Při vzniku misijní skupiny je vedoucí jmenován Radou.

G6

O změně misijní skupiny ve sbor rozhoduje Kolegium na návrh vedoucího

misijní skupiny.

H Změny základního dokumentu

H1

Právo měnit Základní dokument má Kolegium pastorů. Ke změně je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů Kolegia.

I Začlenění do struktur mimo území republiky

I1

Církev Křesťanská společenství není začleněna do žádné struktury či náboženské společnosti mimo území České republiky.

J Hospodaření církve

J1

Zdrojem příjmů KS jsou zejména sbírky, členské příspěvky, konferenční poplatky, dary, dědictví a výnosy účelových zařízení, příjmy z prodeje majetku, dotace a granty.

J2

Za hospodaření sboru je zodpovědné staršovstvo, za hospodaření misijní skupiny je zodpovědný její vedoucí.

J3

Sbor či misijní skupina si nesmí vzít půjčku bez souhlasu Rady.

J4

Sbory předkládají kolegiu výroční zprávy o svém hospodaření, a to nejpozději do konce března za předchozí kalendářní rok.

J5

Místní sbory, popř. misijní skupiny, přispívají do ústředního fondu KS. Výši příspěvku stanoví Kolegium. Za hospodaření s ústředním fondem je zodpovědná Rada, která podává každoročně zprávu Kolegiu.

K Ustanovení týkající se zániku z vlastního rozhodnutí

K1

V případě zániku místního sboru či misijní skupiny rozhodne likvidační komise ustanovená místním staršovstvem. V případě jeho nezpůsobilosti jmenuje likvidační komisi Rada.

K2

V případě zániku KS, se majetek rozdělí mezi sbory, Kolegium ustanoví likvidační komisi, která provede majetkové vypořádání. Pokud sbory neexistují, bude majetek KS rozdělen podle rozhodnutí likvidační komise mezi jiné církve evangelikálního typu v ČR.

K3

V případě zrušení Církve Křesťanská společenství podle § 24 nebo 26 zákona č. 3/2002 sbírky navrhnu KS konkrétní církev, kterým má být převeden likvidační zůstatek.

L Práva a povinnosti členů

L1

Členové mají právo na duchovní a pastýřskou péči ve sboru i v rodinách.

L2

Členové mají povinnost na základě poslušnosti Božího slova

- příkladně žít a sloužit bližním, vydávat svědectví slovem i životem
- neopouštět bezdůvodně společenství sboru, udržovat a rozvíjet bratrské vztahy
- podílet se na práci sboru a církve svěřenými duchovními dary a přispívat na tuto práci finančními příspěvky.

VNITŘNÍ ŘÁD CÍRKVE KŘESŤANSKÁ SPOLEČENSTVÍ

1. Církev Křesťanská společenství (dále KS)

Křesťanská společenství jsou Církvi podle zákona č. 3/2002 Sb. o církvích a náboženských společnostech. Jsou sdružením nezávislých sborů. Respektují právní řád v České republice.

2. Základní vyznání naší víry

Ve svém vyjádření víry se plně ztotožňujeme s Lausanským prohlášením, které je v upravené podobě činíme součástí Základního dokumentu.

3. Místní sbor a misijní skupina

3.1. Sbory mohou mít podle svého uvážení vlastní sborové zřízení. Toto sborové zřízení nesmí být v rozporu se Základním dokumentem KS a tímto Vnitřním řádem.

3.2. Menší společenství jsou misijní skupiny. Každá z misijních skupin spolupracuje s některým z místních sborů a s jeho pomocí usiluje o to, aby se stala samostatným místním sborem.

3.4. Členem sboru nebo misijní skupiny se může stát kterýkoli znovuzrozený a ve vodě pokřtěný křesťan, který o to pořádá a byl staršovstvem nebo misijní skupinou přijat.

Členství je ukončeno:

a) vystoupením člena ze sboru. Oznámení o vystoupení musí být písemné s uvedením důvodů vystoupení.

b) z kázeňských důvodů vyloučením. O takovém vyloučení musí rozhodnout staršovstvo, příp. misijní skupina, a písemně do 15 dnů oznámí vyloučenému ukončení členství s uvedením důvodů vyloučení.

c) vyškrtnutím, o vyškrtnutí člena může staršovstvo, příp. misijní skupina rozhodnout, pokud se člen sboru po dobu dvou měsíců bez bližšího zdůvodnění nezúčastní žádného ze sborových shromáždění. I v tomto případě musí být vyškrtnutý člen sboru o zániku svého členství písemně vyrozuměn (je-li to možné).

3.5. Pokud vyloučený či vyškrtnutý člen činí pokání, znovu začne chodit na shromáždění a je u něj patrná náprava, může být rozhodnutím příslušného staršovstva či misijní skupiny znovu za člena přijat.

3.6. V odůvodněných případech může staršovstvo povolit členu současně členství v jiném sboru.

4. Staršovstvo

4.1. Staršovstvo stojí v čele sboru. Je tvořeno staršími, případně staršími a pastorem (pastor sboru). Staršovstvo je nejméně dvoučlenné.

4.2. Staršovstvo se po modlitbách a půstu usnese zda

a) bude řídit sbor kolektivně, nebo zda

b) ze svého středu přijme pastora, nebo zda

c) přijme za pastora někoho zvenčí.

4.3. Obměna nebo rozšíření počtu členů staršovstva se děje kooptací. Každou obměnu či rozšíření počtu členů staršovstva oznámí staršovstvo do 14 dnů předem na sborovém shromáždění. Funkční období starších není časově ohraničeno.

4.4. Případné námitky jednotlivých členů sboru proti obměně či kooptaci ve staršovstvu nejsou pro staršovstvo rozhodující, ale jednotliví starší jsou povinni pozorně těmto námitkám naslouchat, seznámit s nimi na společné schůzi staršovstva ostatní starší a na modlitbách je zavázat.

4.5. Starší může být zbaven svého úřadu jen na základě jednomyslného rozhodnutí ostatních starších. Pokud jsou ve sboru pouze dva starší, je třeba souhlasu Rady.

4.6. Jsou-li podmínky k tomu, aby se misijní skupina změnila ve sbor, minimálně dva zástupci (pastoři nebo starší) jiných sborů dotáží ve veřejném shromáždění členů misijní skupiny, zda přijímají starší za svou duchovní autoritu. Členy nově vznikajícího sboru mohou být pouze ti, kteří tak učiní. V případě, že by určitá část misijní skupiny s navrženými starší-

mi nesouhlasila, doporučí přítomní zástupci jiných sborů KS vyhlášení sboru odložit.

4.7. Obdobně se ustavují starší v nově vznikajících či nově přijímaných sborech i tam, kde před vznikem sboru nebyla ustavena misijní skupina.

4.8. Statutárním zástupcem sboru je pastor nebo - není-li ho - jiná staršovstvem pověřená osoba.

4.9. Pokud se má misijní skupina stát církevní právnickou osobou, musí v ní být ustaven vedoucí a potvrzen nejméně dvěma pastory jiných sborů KS. Se souhlasem Rady může toto potvrzení vykonat i pastor jiné církve než KS.

5. Pastor

5.1. Pastor je ze svého úřadu členem staršovstva.

5.2. Pastor, kterého staršovstvo po modlitbách a půstu přijme ze svého středu nebo kterého přijme zvenčí, je ve svém úřadu potvrzen nejméně dvěma jinými pastory KS.

5.3. Pastor může být zbaven svého úřadu rozhodnutím staršovstva. Může se odvolat ke kolegiu pastorů KS. Odvolání nemá odkladný účinek.

6. Kolegium pastorů KS (Kolegium)

6.1. Kolegium je hlavním orgánem KS. Je tvořeno pastory KS, případně staršovstvy pověřenými zástupci ze sborů. Členy kolegia jsou také vedoucí misijních skupin, pokud s tím Kolegium souhlasí. Každý sbor vysílá do kolegia jednoho zástupce, sbory nad 250 členů dalšího zástupce za každých započatých 250 členů. Členy Kolegia pastorů se mohou stát také služebníci, kteří byli svým sborem uvolněni k mezisborové či misijní službě. S jejich členstvím v Kolegiu nad daný počet zástupců z jednoho sboru musí Kolegium vyslovit souhlas.

6.2. Je-li Kolegium řádně svoláno (nejméně tři týdny před konáním schůze), je usnášeníschopné za jakéhokoli počtu účastníků. Kolegium rozhoduje většinou hlasů přítomných členů Kolegia, pokud není v Základním dokumentu určeno jinak.

6.3. Kolegium nadpoloviční většinou schvaluje změny Základního dokumentu a Vnitřního řádu KS, rozhoduje o zániku KS, případně o jejich spojení s jinou církví.

6.4. Kolegium dále rozhoduje o:

a) přijetí nových sborů do svazku KS

b) případném vyloučení sboru či misijní skupiny z KS (v případě vážného porušení Stanov KS, nerespektování kázně či pádu do bludu, případně déle než rok trvající neúčasti na schůzích kolegia)

c) založení či zrušení účelových zařízení KS.

d) zřizuje ústřední fond.

6.5. První shromáždění kolegia je ustanovujícím. Kolegium se schází zpravidla čtyřikrát do roka.

6.6. Kolegium volí Seniora a Radu KS a podle potřeby ustavuje pomocné orgány.

6.7. Pomocnými orgány Kolegia jsou např. Vyšetřovací komise a Revizní komise.

6.8. Vyšetřovací komise (VK)

6.8.1. Vyšetřovací komise je pomocným orgánem kolegia. Jejím úkolem je:

a) zabývat se případnými spory mezi sbory

b) zabývat se odvoláním pastora proti rozhodnutí staršovstva o zbavení úřadu

c) zabývat se stížnostmi na jednotlivé pastory, staršovstva, místní sbory či misijní skupiny.

6.8.2. Vyšetřovací komisi ustavuje vždy v souvislosti s konkrétním případem Kolegium, pouze v případě naléhavé potřeby může VK ustanovit Rada s tím, že Kolegium na své nejbližší schůzi musí toto rozhodnutí potvrdit nebo přijmout jiné vlastní opatření.

6.8.3. VK usiluje o nápravu biblickými prostředky. Kolegiu, jednotlivým pastorům, staršovstvům, popř. jednotlivým členům sboru dává pouze doporučení.

6.8.4. VK není povinna přijímat neoprávněné stížnosti. O neoprávněnou stížnost se jedná zejména tehdy, kdy stěžovatel nevyčerpal biblické postupy k zjednání nápravy.

6.8.5. Člen VK nemusí být pastorem z KS ani členem místního sboru či misijní skupiny.

6.8.6. Zjistí-li VK, že některý místní sbor či skupina jednali či jednají v rozporu s Písmem svatým a odmítají nápravu, doporučí kolegiu jejich vyloučení z KS.

6.9. Revizní komise (RK)

6.9.1. RK je pomocným orgánem kolegia. Podle potřeby je volena kolegiem kvůli kontrole hospodaření KS.

6.9.2. Členem RK může být pouze člen některého místního sboru či misijní skupiny.

6.9.3. Člen RK nemůže být současně členem kolegia, ani rady, ani VK.

6.9.4. O počtu členů RK rozhoduje Kolegium.

6.9.5. RK na své první schůzi zvolí ze svého středu předsedu.

7. Hospodaření KS

7.1. Každý místní sbor hospodaří samostatně. Může platit pastory, případně další zaměstnance, které povolává staršovstvo.

7.2. Misijní skupina hospodaří buď samostatně, nebo je její hospodaření součástí hospodaření místního sboru, se kterým spolupracuje.

7.3. Místní sbory, popř. misijní skupiny, přispívají do ústředního fondu KS.

7.4. O hospodaření sborů rozhoduje staršovstvo nebo jím pověřené osoby.

7.5. Sbor si nesmí vzít půjčku bez souhlasu Rady.

7.6. Sbory předkládají kolegiu výroční zprávy o svém hospodaření, a to nejpozději do konce března za předchozí kalendářní rok.